

Wilhelm v. Fricksee + Dr. Pappe

1858; 1860-61 etc

ack Elin kan undt af sin hustru
sø vi are som vortet lykkelig
Varm. kan vi dig achen liden Id
died: kan de Brinnens hændene emet
sjælene kan man kende hende det ville
sage nu sjælen fremmede det hende
man aldrig klage for hustruark man
nu hende kende ack sige fremmede
de ar Du min det. det først upvænne
det afvigende koppel i sjælen liden
nu det ar som vortet, ar det som
hæst, med Lue ar allene gædt, man
vilde vi kan et ogentlich frige oss frem
konow liden allene kolsort, liden
vi vi atmindet i afvættelsen kommit
tue denne Minnekens hængel fæltom
liden, at hængel Lue: hende vi achen
kommit liden at hængel inget, utom
konow. — Taet amn. en gang for den
skrive liden denne intet om med den
kenderingen jeg tore vi hængel. —
alle hængel omme Vilhelmine

Min lille achen Id !!

Du hængel af os omme, ack liden achen
liden hængel af os: det skrive achen
liden tue os ack vortet at det intet
glædet oss, liden, for det! hængel achen for
oss, for mig skule jeg sige, ack! jeg hængel
et omme for mig selv: som den hængel
et har jeg liden formagen at skrive
mede mig, den liden sige, jeg hængel
et hængel hængel nogen sode, men jeg
hængel af dig omme kan liden, hængel liden
at den hængel af mig: ack hængel jeg gæng
et gæng jeg det med forkædet: egisom
et vortet djæpt in i hjertet hængel mede
liden anvender for at upvænne den
hængel ack ordet sving den; ack! jeg hængel
sodene hængel kan min hængel vortet omme
et sving anføttningen ack liden

Kommer man genom Guds synnerligt nåd
i ett innerligt förhållande till Gud, men och
hvar till ett annat denna en äkta förhållande
in i sin dröighet och kärleksloshet. Därför och
förbör det eviga hoppet, eller åtminstone
fördröjda det genom nya förfärliga tankar
som likaså en hjälp om naturen vill själ-
sig in i kyrkan och förmoda den lika gnet-
sta af evig glädje som den vill besträ-
sig — och! ja till I de vore ni kommer
ja om vi hade stannat; Gud hjälpe
oss därtill. Lison Sedmon är för när-
varande här och på en annan dag; det
är en förhållande flicka; den är till dig
i många afseenden och det skall mig mycket
hvar är också så till. Clav som jag
tror, det finns en smärtsam till sig förskellen
en ^{medfödd} hvar på att ge andra glädje för
Clav Sedmon. Naturen som god
den en öfverman, den är också mycket

utvecklad och ärlig som en sommar-
morgon, således hoppas jag till
af henne och hvar af henne.
Här är skänken mycket och
i allmänhet snett i uppfattning och
god som jag hoppas; och mycket nytt.
Här är förhållande med en som det förhållande
mig nästan fullkomligt utvecklad men
men som förhållande sin utveckling och genom
Guds nåd kommer den att hjälpa honom
från på vägen; jag talas om detta
ty om jag minns rätt så har jag den
introducere dig för Sedmon. !
Må vi ha derhinnan; har med Vante.
och Angelika, den älskade systrer, Gud
ge oss vi hade en så som ibland. Vi
äro ju vore verkliga vänner. Sådan
hiten men inte på ganska god värdig-
het en för en sådan kärlek den vore
Minne inte på frän. — Jag har också
en mycket hufvudsak om dagarna

sin glädje och som i afton, då han jag
skriftligen talade några ord med min hvar
vänner, som annars är mig, tilldelas omj-
sligt, därför är jag numera en typen ty
under stunden de trasslar sig allting för
en, att han i synnerhet varit beredd att
jag ej under denna tid kommer att skrif-
-ta till Anglikan från hvar ställe jag
någon gång har varit besökt; var om man
känner en om du kan, han har fått en
lön står i högen af sitt andliga
lif och! Det är så för honom
att ha haft en så stor, djervad böjelse
på att få något med oss, vi böjde
på att ha varit och dömda med
hvarandra, egenskapen, han och en gick med
en så betydande i sin hede nästan öfver
och hans broder Kristus, men han
glädder inte sina för, nej! Han öfver
till, hans hem! Så tillsammans med
och till om mig jag endast kan
gläddas till det som Christenheten

ni mig i tillkännagifva ni och brödran,
Således endast genom det gemensamma
- gänget med mig, kommer i öfverens
med hvarandra, vi lydde genast den
hans röst och nu ha vi hälsat morgon
hän uti i frisk luftens stånd i Gräns-
- haven och är i närmast ännu i öfverens
Gud välsignade redden första gången efter
vårt förtag och vi alla ha öfverens och
hvarandra med hvarandra och hvarandra. -
Kommer de till oss i synnerhet om de
kan en kom och vara af oss st-
glädje. -
Vi vara hvarandra hos en Christen flit
som ha varit i saken och är genast sejt
att vara tillsammans med hvarandra, de ha
allting i enlighet, Kristus och synden
i en sidan Kristi förtäring och
i andra deras ögon för öfverens vilka de
inrymting ha att skapa med denna världen.
Gud nå oss alla och vi jag är färdig
på det, mycket färdig i
Wilhelm.

Love & good bye

[The page contains faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

Christus endast må ha i väd
kyrka och att attning Annas
utan honom må vara för oss
af intet värde beg dig inte
om den Guds att jag inte
af kyrkans vinn hvar jag beder
dig om utan gif mig det andra
för den elskade som skulle
bli bekänna inte denna Jesum
du gå här och säga dug
ut och dug in inte är det
Någon enstaka systronkärlek
oss emellan och inte är det
Någon upprättlig syndbekännelse
Men synda och ingen ager
ingen fröja den fröja
och ingen fröja den fröja

en bättre vatten det är en
fröja till Christendom
och ändå är Kristus evigt
lifvord. Hon hvars blott-namn
både ge oss berygna och vi
skulle ju ha det så lifvigt
om vi bara hade honom för
ögonen och inte symlösa oss
så mycket med att bekä
nna oss
Edolph London, är en Kristus
stackare som älskar som jag
hoppas, men en lika den utslung
som vi förtas, ingen uppstår
Men och säga Kristus är mit
dig och min häls till Chris=
tenhus-ländig
Wilhelmsen

Henrich
Johann
Vackholm

Chas. Min. van

Tack för detta brev! - Låt oss se
 Kristus och inte för oss själva och
 skingra oss om vi bara ett ögonblick
 se med så viele den gamla Människan
 i oss förtäglig och komma oss till
 att ~~akt~~ ^{akt} på oss och ha skymt till och
 enbelening, vi har ju andra som
 hatar oss och det har ju ^{en} ~~alles~~ ^{en} ~~blefar~~
 hater oss, men låt oss de ~~blir~~
 till ~~uppas~~ och pris och lofa

Herren som vil, nå inte vi blif
och som är så många tusen gånger
nackade än vi är syndare, låt oss
den g. t. v. Alkade, kon
David och han skänka hjälp oss och
vi skola för honom dag och natt
samma att Kristus är ordet

Låt oss prisa Herren dag och natt
från den ene "morgonväkten" till den
andra

W. Melander

nu måste vi vända oss till
ett evigt liv och detta vändande
är Guds, att denna värld
som vi gången har varit
själ skall bli oss trygg
nu för oss se på de
iniga bevisen och en följe
som många Christen måste
förstå och måla mer, glädje
där det är som man kan
tala om den ståtliga måtten
måttet i sig och kan inte i detta
som talar om en erfarenhet
som under sig kan bevisas och
se på det och se hur i all-
mänheten bevisas med sin
egen själ och erfarenhet att man
kan inte mycket säga för honom
och jag kan inte säga
men också under anseende
måttet kan bevisas som tillgods

sig oroligt tror också det
fädernas kärlek mycket tålamod
för att bli en Christen så
denna dag i den nödande
för att y till med den samma
man kan inte säga från det till-
baka, således tålamod och bevis
där den trofaste Guden dagligt
af sitt Gudsområde tålamod
behåller och för att kunna
sträffa. — — — — —
talar om mycket om straff och
och hur Christus åliden åliden
den vägen, först och sist för
han den ståtliga intet för
att det är något som kan
därmed och hans dag den mått
ingen till den att att
Christus den kan på Golgatha
sittas blod fullgjort och
ingen förord intet att för mig

euhet hatar en vi, dock den ena människans
 kommer inte mycket den andra endast Gud.
 kommer oss och vi ha i samning och att
 tacka honom, att endast han fick vi behöva.
 Alminnen vi kartognte människor vi se endast
 hand som sejs och i de hand som i de sejs
 och hand vi genom den genom Guds hand.
 för han dag med de hans ägon sejs tacka
 du oss endast om det ^{flack} bekymmer därför
 lät oss inte vilja intränga i Guds hemlighet.
 Den är naderig honom. Kommer vi den gulet öfver
 = tygare endast han det kinner vi minns det
 därför den Herren!! - Skulle han plömma oss
 efter maten af en ha kinner i de de
 kinner, bestig mig han den vi det lug
 troshyten, Alminstona inte jag min jag i de
 vilja den, och jag det att Herren att
 berkar vilja således han kinner gifva mig
 tron om han se; den kinner ha mycket
 glada oss vilja öfver som den att andra till

& följande man för äcker & kottiga komma sin svaga
 -het när man skuler vilja trötta och för en
 händelsefaller i inte kan vara ett enda minuter
 en stickens betydning septe som i sin hand följande
 en del af sin ungdomsfrihet när man ej
 lifar på frihet och känner kan öfver den
 för när den gör sonen (kommer den i en sin dag
 af en. Bort som en kan säga dagen varit
 & den för en följande sin ungdomsfrihet) jag
 brista i den att den måste gå som den
 och alla ~~den~~ nya kläder som min
 -den detta följande i en den gamla kläder
 med måste vara, så den som gör Aldrig i
 öfver, men en människa som Gud äger med sin
 Mäktiga hand som på en gång färd i galen
 min och följande en frihet den, som den att
 den i ett spektrum en som och måste öfver sin
 -den i ett den inuti alla öfver alla
 & öfver den måste vi människor som inte följande
 öfver att följande bekräfta med den öfver om
 -den som på hand för hand om för att

Dear Sir,
I have the honor to acknowledge
the receipt of your letter of the 10th
inst. in relation to the
above mentioned matter.
I am sorry to hear that
you are unable to attend
to the business of the
company at present.
I am, Sir, very respectfully,
Your obedient servant,
J. M. Smith

Very truly,
Yours,
J. M. Smith

[Faint, mostly illegible handwritten text in cursive script, covering the upper and middle portions of the page.]

[Faint handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a concluding line.]

三

De he heeft in
glaten Lee den
Museum Venus de
Marsfactor

24

Deo esse vite totum finem in se habens. Item deo esse totum finem in se habens. Item deo esse totum finem in se habens.

[illegible]

[illegible]

[illegible]